

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.065 van 14 juli 2016
in de zaak A. 219.657/XIV-37.112**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Rik Demeyer
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Cordoeaniersstraat 17-19
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 6 juli 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 169.319 van 7 juni 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 12 juli 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 52/4 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt de voorwaarden waaronder de commissaris-generaal kan weigeren de status van vluchteling te erkennen. In de aanvankelijk bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf en een gevaar vormt voor de samenleving. Verzoeker heeft voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen “de vaststelling dat de voorwaarden vervat in artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet vervuld zijn [ontkracht noch weerlegd]”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermocht dan ook te stellen dat de kritiek van verzoeker betreffende de onverenigbaarheid van artikel 52/4 van de vreemdelingenwet met het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het vluchtelingenverdrag) en de door verzoeker aangehaalde kritiek van het UNHCR op de artikel 14(4) en 14(5) van Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming in wezen een loutere kritiek op de wet vormt waarvoor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd is. Ook de Raad van State is niet bevoegd om kennis te nemen van dergelijke wetskritiek. Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat de commissaris-generaal in de aanvankelijk bestreden beslissing op omstandig gemotiveerde wijze heeft nagegaan of een verwijderingsmaatregel verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, zoals voorgeschreven door van artikel 52/4, tweede lid, *juncto* artikel 57/6, eerste lid, 9° en 13°, van de vreemdelingenwet. Daarbij wordt vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft en dat hij in Mogadishu over een veilig intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3, van de vreemdelingenwet. In tegenstelling tot wat verzoeker thans aanvoert, werden de criteria van het vluchtelingenverdrag aldus wel degelijk afgetoetst zodat hij geen belang heeft bij zijn kritiek.

Het enige middel is kennelijk ongegrond en er is geen reden om in te gaan op het verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op veertien juli tweeduizend zestien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams